

banegaard, og som kan blive hjemme den ene Halvdel af Aaret, har da ingen Ret til at sige, at de i den Halvdel af Aaret har det meget vanskeligere end alle de Stakler, der bor indenfor en Afstand af 20 km fra Københavns Hovedbanegaard. Jeg tror i det hele taget, at den Delingslinie duer ikke, jeg tror ikke, at man skal indrette nogen Delingslinie, jeg er imod denne Delingslinie, og jeg vil sige til de mange ærede Medlemmer, der bor over 20 km fra Københavns Hovedbanegaard, at naar jeg er imod den, er det bl. a. af den Grund, at selv om jeg er meget ringere begavet og heller ikke har tilstrækkelig Arbejdsvillie, er min økonomiske Sans omtrent lige saa stor som Deres. Jeg indrømmer, at i den Henseende har De et Fortrin fremfor mig, den økonomiske Sans er lidt mere skærpet hos Dem, men jeg skal gøre, hvad jeg kan, for at naa at komme paa Linie med Dem i saa Henseende.

Jeg synes altsaa ikke, det er rigtigt at træffe denne Bestemmelse. Jeg synes, man burde lade os Rigsdagsmænd have det, som vi har haft det, det er en konservativ Anskuelse, nu faar jeg se, om jeg faar Medhold hos de Konservative, det gør jeg vist ikke alligevel, saa at vi bliver staaende ved den Ordning, vi har haft, saa længe vi har haft en Grundlov og en Rigsdag her i Landet. det finder jeg er det rigtige. Jeg ved ikke, om jeg i det foreliggende Ændringsforslag om en Klasseinddeling af Rigsdagsmænd skal se et Stykke Københavneri eller et Stykke Anti-Københavneri. Det er muligt, at Anti-Københavneriet har haft Overhaand til at begynde med, det er slet ikke umuligt, naar man er færdig og har faaet vedtaget dette Ændringsforslag, hvis det bliver vedtaget, hvad jeg ikke vil haabe, at det saa vil være Københavneriet, der er kommet i Højsædet. Vi skal jo spare alle sammen, det gælder om at spare for Statskassen saa meget som muligt, der er store Udgifter, og skønt vi sidder meget pænt i det nu om Stunder, saa er Pengene alligevel noget værd, og vi har Brug for dem. Hvad skal man sige, hvis Befolkningen ude i Landet kommer i Tanker om ved Valget at ræsonnere som saa: Vi maa spare og vælge Folk, der bor i København. Det lød jo meget kønt, naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Søren Svendsen) talte om, at de Mænd og Kvinder, der blev Rigsdagsmænd, og som boede mere end 20 km fra Københavns Hovedbanegaard, skulde have 1 500 Kr. mere end dem, der ikke boede i den Afstand fra Københavns Hovedbanegaard. Det er imidlertid ikke rigtigt. Han nævnte denne Sum — lad mig kalde den

en formildende Omstændighed —, men vilde han have rundet Summen af og rundet den af opefter, som man ellers altid gør, vilde det være blevet 2 000 Kr., over 1 800 Kr., der var blevet Forskellen. Lad os være enige om det, det er den Forskel, der vil blive; der vil blive Rigsdagsmænd, som har lidt over 6 000 Kr., og der vil blive Rigsdagsmænd, som har lidt over 8 000 Kr., men lad mig sige, at Forskellen bliver omtrent 1 800 Kr. Økonomiske Vælgere vil regne ud som saa: Naar vi at faa 250 Rigsdagsmænd — vi er i Øjeblikket 210, nu skal vi have nogle Sønderjyder med, og jeg vil haabe, Udviklingen gaar i den Retning, at vi faar flere Rigsdagsmænd —, vil man ved at vælge Folk, der bor indenfor denne Grænse — 20 km fra Københavns Hovedbanegaard —, naa at spare Landet for en halv Million Kr. i Udgift til Rigsdagen om Aaret. En halv Million, det er Renterne af 10 Mill. Kr., det er ogsaa Penge, og hvis det skulde sætte sig fast i Hovedet paa de Folk, der har mindst lige saa megen økonomisk Sans, som jeg har, er jeg ikke i Tvivl om, at vi, der bor i København, vil blive foretrukket som Rigsdagsmænd. Lad os tage dem, ved at vælge den Slags Folk sparer vi mange Penge og sætter Statskassen i bedre Stand end hidtil! Jeg ønsker ikke dette Københavneri, men jeg ønsker heller ikke et Anti-Københavneri, der gør, at Folk skal straffes, fordi de ikke bor over 20 km fra Københavns Hovedbanegaard.

Ærede Medlemmer vil maaske have lagt Mærke til — det var i alt Fald mit Ønske —, at jeg mange Gange har nævnt Grænsen „20 km fra Københavns Hovedbanegaard“. Jeg synes, det er saa inderlig grinagtigt at trække denne Grænse, jeg kan ikke tænke mig noget mere grinagtigt, det er mig ganske uforstaaeligt, at nogen i den danske Rigsdag vil trække en saadan Grænselinie mellem, hvem der skal have saa meget i Diæter, og hvem der skal have saa meget i Diæter. Jeg kunde tænke mig andre Grænselinier trukket, men Grænselinien 20 km fra Københavns Banegaard eller over 20 km fra Københavns Banegaard synes jeg er ganske urimelig.

I Henhold til denne Motivering, som jeg alligevel haaber, ærede Medlemmer vil indse indeholder nogen Alvor til Trods for den lidt spøgefulde Form, jeg har givet den — det ligger deri, at jeg har, Gud bedre det, ogsaa Meningsfæller, der er med til at stille et saadant Ændringsforslag, og jeg er derfor nødt til at tage lidt spøgefuldt paa det, jeg er ikke i Stand til at tage alt for haandfast